

Хлібороб

Іван Франко

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що плугом святу землю оре?
Святу землю в банку заставляє,
В довги впадає, як в бездонне море,
І поти б'ється, аж остання рація
На нього спаде — ґрунту ліцитація —
І поки в найми не пошкандибає, —
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що вірно цісареві служить,
В касарні нишком рід свій споминає,
Зітхає нишком, і клене, і тужить,
Махає "гвером", в "гліді" машерує,
На варті мерзне, в "шпангах" креперує,
В "ібунках" пріє, "комісник" снідає, —
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має?
Як той, хто щирим патріотом зветься,
Податки точно рік за рік складає,
Шанує власть, перед жандармом гнеться,
Цілуєсь з возним і, хоч дуже бідний,
Як треба дати, дасть і гріш послідній,
А нащо, за що дав — і не питає, —
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має?
Як той, що все лиш ту науку чує,
Що тільки бідних господь бог карає,
Що ласка божа тільки багачу є,
Що чорт усюди чоловіка кусить,
А бідний все в покусі впасти мусить,
Що хлоп лінюх, п'яниця і св[иня] є, —
Гей, хто на світі кращу долю має?